

WSPÓLNOTA

PISMO PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA

nr 3 (312)

Bydgoszcz - Błonie

kwiecień 2024

Tej nocy Chrystus zatriumfował. Ale jaki był ten triumf? Jego świadkiem była tylko „ta noc, która jedynie była godna poznać czas i godzinę Zmartwychwstania”. A potem zjawiał się - tak zwykły, że Maria Magdalena wzięła Go za ogrodnika - swoim bliskim. Spotkania te nie tylko nie były triumfalne, ale bywały bardzo smutne. Szczególnie to na drodze do Emaus. Okazało się wtedy, że nic nie zrozumieli z Jego nauki uczniowie, którzy w gruncie rzeczy oczekiwali od Niego polityki, nie religii, a których nauczaniu poświęcił trzy pracowite lata.

A jednak do nich się zwrócił: do tych biedaków niepojętych, sterroryzowanych, zrozpaczonych. Nie pokazał się ani Piłatowi, ani Herodowi, ani wielkim kapłanom. Nie ujrzeli Go ich zausznicy, fałszywi świadkowie, oprawcy. Któż inny odmówiłby sobie takiego triumfu, nasycenia oczu przerażeniem swoich wrogów? Ale oni byli już nieważni, to znaczy ich nienawiść była nieważna. Niewątpliwie czegoś się dowiedzieli. Przerazili się tą pogłoską, która obiegała miasto. Później jednak przeszli nad nią do porządku. Czuli się bezpieczni i zapewne sypiali spokojnie.

On tymczasem przychodził do biednych, osaczonych, szukających, smutnych, pełnych nieśmiałości czy rozgoryczonej nadziei. I tak miało pozostać, począwszy od tamtej nocy.

I właśnie tej nocy, kiedy we wnętrzu Ziemi zaczęło znowu bić Jego serce, świat przestał być pusty i stary. Ziemia, odkąd On na niej umarł i w niej spoczął, stała się jeszcze bardziej wspólną Ziemią Boga i ludzi, ojczyzną życia.

Jak wtedy, tak i dziś trzeba tylko uwierzyć aniołowi mówiącemu: Nie smućcie się. On zmartwychwstał. Wyprzedza was, idzie przed wami. Ujrzycie Go.

A Jezus rzekł do nich: Nie bójcie się. Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą. Mt 28, 10

Niech każdy z nas, niesie przesłanie Wielkanocnego Poranka odważnie wszystkim... Jeszcze raz... na nowo... Niech przypomina... głosi... sobą... z entuzjazmem. Właśnie tego potrzebuje współczesny świat. Tego rana, od nowa, nasza Ziemia, stała się JESZCZE BARDZIEJ, Ziemią nas wszystkim, DOMEM, Ojczyzną ŻYCIA.

Z darem modlitwy, w ten Niezwykły Czas

Ks. Dariusz

Ks. prał. Henryk

Ks. prał. Józef

Ks. Sławomir

Ks. Igor

W Wielkanoc Kościół katolicki świętuje uroczystość Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, czyli Jego przejście ze śmierci do życia. Prawda ta stanowi fundament i istotę wiary chrześcijańskiej. To najważniejsze i najstarsze święto nazywane nową Paschą, która otwiera ludziom dostęp do życia wiecznego.

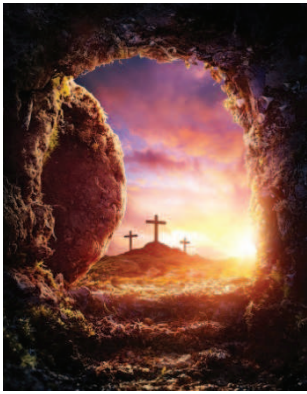
Śmierć polega na odłączeniu duszy od ciała, zmartwychwstanie zaś na ponownym połączeniu duszy z ciałem. Jezus swoim zmartwychwstaniem, a więc przejściem ze śmierci do życia wiecznego, potwierdził, że jest prawdziwym Mesjaszem, Synem Bożym. Tak jak na pamiątkę wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej żydzi co roku obchodzą święto Pesach, tak chrześcijanie w Wielkanoc świętują Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, czyli Jego przejście ze śmierci do życia i otwarcie ludziom dostępu do życia wiecznego. „Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, został pogrzebany, zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem i ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu” – napisał św. Paweł Apostoł w Liście do Koryntian.

Prawda o męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa stanowi fundament i istotę chrześcijańskiej wiary. Wielkanoc jest zatem najważniejszym świętem w Kościele. Nazywana jest nową Paschą. Zmartwychwstanie Jezusa – jak zaznaczył papież Benedykt XVI w 2008 r. – „w istocie jest wydarzeniem miłości”. „Miłości Ojca, który oddaje Syna za zbawienie świata; miłości Syna, który z woli Ojca oddaje się za nas wszystkich; miłości Ducha, która wyprowadza Jezusa spośród umarłych w Jego przemienionym ciele. (...) Jest to wydarzenie miłości Ojca, który na nowo przyjmuje Syna w ramiona, otaczając Go swoją chwałą; miłości Syna, który w mocy Ducha powraca do Ojca odziany w nasze przemienione człowieczeństwo” – powiedział papież. Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK) przyznaje, że „nikt nie był naocznym świadkiem samego wydarzenia Zmartwychwstania i nie opisuje go żaden Ewangelista”. Jako wydarzenie historyczne, można je stwierdzić „na podstawie znaku pustego grobu i rzeczywistości spotkań apostołów z Chrystusem Zmartwychwstałym” – czytamy w KKK nr 647.

Ewangelista piszą, że Zmartwychwstanie Chrystusa nastąpiło o świcie. „Pierwszego dnia tygodnia, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, do grobowca przysła Maria Magdalena. Zobaczyła, że kamień zamykający jego wejście jest odsunięty. (...) Gdy to powiedziała, odwróciła się i zobaczyła stojącego Jezusa. Z początku Go jednak nie rozpoznała” – opisał Jan Ewangelista. Z kolei ewangelista Marek zwrócił uwagę na spotkanie niewiast – Marii Magdaleny, Marii matki Jakuba i Salomei przy grobie z młodzieńcem w bieli, który rzekł do nich „Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. A idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: Podąża przed wami do Galilei, tam Go ujrzyjecie, jak wam powiedział” – czytamy w Ewangelii św. Marka. Św. Paweł w Liście do Koryntian napisał, że „ponieważ przez człowieka przysła śmierć, przez człowieka też dokona się zmartwychwstanie”. „Jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni” – dodał apostoł.

Pamiątkę Zmartwychwstania Chrystusa Kościół celebrował w każdą niedzielę roku liturgicznego. Wielkanoc od czasów apostołskich obchodzona była w tym samym czasie, kiedy Żydzi obchodzili swoją Paschę, gdyż zmartwychwstanie Jezusa dokonało się w dzień po uroczystości Paschy. Żydzi świętowali Paschę 14. dnia miesiąca nisan, tak jak nakazał im Mojżesz. Nisan – według kalendarza żydowskiego – to miesiąc, który trwa 30 dni od nowiu marcowego do nowiu kwietniowego. W związku z tym, że Jezus zmartwychwstał w niedzielę, od II w. chrześcijanie zaczęli obchodzić Wielkanoc w pierwszą niedzielę po pełni wiosennej. W 325 r. sobór w Nicei uchwalił, że „za pełnię wiosenną uważa się tę, która wypada po zrównaniu dnia z nocą, czyli po 21 marca”. Tak więc Wielkanoc jest świętem ruchomym i może być obchodzona pomiędzy 22 marca a 25 kwietnia. Wielkanoc stanowi główną uroczystość roku liturgicznego w Kościele. Od niej oblicza się kalendarz najważniejszych świąt takich, jak np. Wniebowstąpienie czy Zesłanie Ducha Świętego. Obchody wielkanocne zmieniały się na przestrzeni wieków. W dawnych czasach procesja rezurekcyjna odbywała się w Wielką Sobotę po liturgii Wigilii Paschalnej, czyli ok. 24⁰⁰. Obwieszczeniu radości ze zmartwychwstania Chrystusa towarzyszyło bicie dzwonów, wystrzały z armat i moździerzy, co niekiedy wywoływało pożary. W Warszawie artyleria dawała np. 300 salw. W procesji uczestniczył król, ministrowie, dwór i Senat. W czasach stanisławowskich (1764–1795) procesja została przeniesiona na poranek wielkanocny. W okolicach Poznania w czasie rezurekcji był np. zwyczaj święcenia ziół, które używano później jako leki na różnego rodzaju choroby.

Obecnie procesja rezurekcyjna odbywa się o różnych porach. W wielkich miastach częściej ok. północy po Wigilii Paschalnej, w małych miasteczkach i wsiach w niedzielę o wschodzie słońca – poprzedza pierwszą mszę w kościele. W procesji rezurekcyjnej kapłan niesie Najświętszy Sakrament, który wyjmowany jest uroczyście z symbolicznego grobu pańskiego. Wierni niosą także figurę zmartwychwstałego Chrystusa, którą umieszcza się następnie w prezbiterium (przestrzeń kościoła przeznaczona dla duchowieństwa i służby liturgicznej) aż do uroczystości Wniebowstąpienia. Obok niej stawia się krzyż z czerwoną stułą, która jest symbolem Chrystusa-Kapłana. Symbolem Chrystusa Zmartwychwstałego jest paschał, czyli duża woskowa świeca zapalana w Wielką Sobotę podczas Wigilii Paschalnej. Zgodnie z przepisami liturgicznymi przez cały okres wielkanocny (łac. tempus paschale), trwający do niedzieli Zesłania Ducha Świętego (to jest 50 dni), stoi on w środku prezbiterium obok ambony i zapalany jest w czasie mszy św. W tym roku okres wielkanocny zakończy się 19 maja (niedziela). Przez pozostałą część roku paschał stoi w świątyniach przy chrzcielnicy i ma przypominać ochrzczonego, że łaskę przybrania za dzieci Boże zawdzięczają Jezusowi. Zapalany jest także w czasie pogrzebów, by przypominał słowa Chrystusa: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł żyć będzie”.

Zgodnie z przykazaniami kościelnymi każdy wierny zobowiązany jest przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty (II przykazanie kościelne) i przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię Świętą (III przykazanie kościelne). 205. Konferencja Episkopatu Polski 21 marca 1985 r. w Warszawie ustaliła, że w naszym kraju „okres, w którym obowiązuje czas wielkanocnej komunii św. obejmować będzie okres od Środy Popielcowej do niedzieli Trójcy Świętej”. W tym roku uroczystość Trójcy Przenajświętszej przypadnie 26-go maja. W wielu miejscach w czasie wielkanocnym pozdrawiano się słowami: „*Chrystus zmartwychwstał*” a druga osoba odpowiadała: „*Zmartwychwstał prawdziwie*”. W Kościele prawosławnym zwyczaj ten panuje do dziś. Za: <https://dzieje.pl/dziedzictwo-kulturowe/uroczystosc-zmartwychwstania-panskiego-najstarsze-i-najwazniejsze-swieto-w>

Przygotował ks. Sławomir

DUCH ŚWIĘTY UMOCNIE NIEM CZŁOWIEKA

Op cit Jan Paweł II Watykan 1982 r.

Jezus rzekł do Apostołów : <<Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam... Weźmijcie Ducha Świętego!>> (J 20, 21).

Te słowa wypowiedział Chrystus wieczorem pierwszego dnia po szabacie. Były to pierwsze słowa, jakie Apostołowie usłyszeli z ust Zmartwychwstałego.

W słowach tych objawił się Chrystus jako Dobry Pasterz i zarazem jako Księżę Pasterzy. Jest Dobrym Pasterzem, bo mówi: <<Weźmijcie Ducha Świętego!>> - niewidzialny pokarm i umocnienie dusz. Jest Księciem Pasterzy, bo mówi: <<Oto Ja was posyłam...>>.

W dzisiejszą niedzielę Kościół modli się szczególnie o powołania kapłańskie. Idąc za wskazaniem swego Mistrza, prosi Pana żniwa, aby przysłał robotników na żniwo swoje. Wracając do wieczernika w dzień Zmartwychwstania – prosi Kościół, aby Dobry Pasterz posłał i stale posyłał nowe zastępy swoich uczniów w tej misji, jaką On sam otrzymał od Ojca.

Kościół prosi:

- aby do wielu młodych serc dochodziło to wezwanie <<Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane>>
- aby w mocy Ducha Świętego rodzili się, wśród wszystkich ludów i narodów na okręgu ziemi, słudzy i szafarzy Bożych tajemnic.

Przytaczam słowa z Modlitwy na Wielki Czwartek <<Oblubieńcza miłość Odkupiciela – a zarazem odkupieńcza miłość Oblubieńca – owocuje we wszystkich „darach hierarchicznych i charyzmatycznych”, w które Duch Święty uposaża Kościół i „przy ich pomocy nim kieruje”.

Czy wolno nam, o Panie, zwątpić w miłość Twoją? Czy wolno komukolwiek, kto kieruje się żywą wiarą w Założyciela Kościoła, zwątpić w tę miłość, której Kościół zawdzięcza całą swoją duchową żywotność? Czy wolno nam zwątpić w to, że Ty możesz i pragniesz dać swemu Kościołowi prawdziwych „szafarzy tajemnic Bożych”: a nade wszystko prawdziwych szafarzy Eucharystii?

- że Ty możesz i pragniesz obudzić w duszach ludzi, zwłaszcza młodych, charyzmat służby kapłańskiej – tak, jak został on przyjęty i ukształtowany w tradycji Kościoła?

- że Ty możesz i pragniesz w tych duszach obudzić, wraz z pragnieniem kapłaństwa, gotowość przyjęcia daru bezżenności dla królestwa niebieskiego, jak tego dowiodło i dowodzi dzisiaj tyle pokoleń kapłanów w Kościele katolickim?

Regina coeli, laetare! O Matko Zmartwychwstałego, pozwól nam radować się coraz to nowymi darami tajemnicy paschalnej! Proś o nie z nami Odwieczną i Miłosierną Miłość!

Gdy Chrystus mówi: <<Weźmijcie Ducha Świętego!>> - oby wezwani umieli przyjąć ten niewysłowny Dar.

Vizen

„Tak” dla życia. Dzień Świętości Życia

Na 9 miesięcy przed Bożym Narodzeniem

Dziewięć miesięcy przed uroczystością Narodzenia Pańskiego przeżywamy w liturgii uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Wspominamy dzień i uobecniamy wydarzenie, kiedy to do pokornej służebnicy Boga, Maryi przybył Archanioł Gabriel ze słowami zbawienia: „Bądź pozdrowiona pełna łaski, Pan z Tobą. Znalazłaś łaskę u Boga i porodisz Syna Boga Najwyższego, którego panowaniu nie będzie końca”.

W uroczystość Zwiastowania Pańskiego - 25 marca - w Polsce Kościół obchodzi Dzień Świętości Życia. Dzień ten ustanowiony został w odpowiedzi na apel Jana Pawła II.

Jan Paweł II w obronie życia poczętego napisał w encyklice „Evangelium vitae” z 25 marca 1995 roku: Życie ludzkie jest święte i nienaruszalne w każdej chwili swego istnienia, także w fazie początkowej, która poprzedza narodziny. Człowiek już w łonie matki należy do Boga, bo Ten, który wszystko przenika i zna, tworzy go i kształtuje swoimi rękoma, widzi go, gdy jest jeszcze małym, bezkształtnym embrionem, i potrafi w nim dostrzec dorosłego człowieka, którym stanie się on w przyszłości i którego dni są już policzone, a powołanie już zapisane w księdze żywota.

Wyjątkowo w tym roku uroczystość Zwiastowania obchodzimy 8 kwietnia, gdyż dzień 25 marca wypada w Wielkim Tygodniu i dlatego jest ona przeniesiona.

Ten dzień, to dobra okazja, by zatroszczyć się o życie najbardziej bezbronnych dzieci; poczętych, ale jeszcze nienarodzonych, którym grozi śmierć. W intencji dziecka zagrożonego aborcją można podjąć się modlitwy zwanej Duchową Adopcją. W naszej parafii od 10 lat, tego dnia jest możliwość uroczystego złożenia przyrzeczenia codziennej modlitwy w obronie życia nienarodzonych.

Czym jest Duchowa Adopcja?

Pełna nazwa tego aktu brzmi: “Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą”. Nie jest to, zatem prawna adopcja dziecka po urodzeniu. To modlitwa wstawiennicza w intencji życia, które poczęło się w łonie matki, a jednak nie zostało przez nią przyjęte. Modlitwa ta ma na celu ocalenie życia, zagrożonego aborcją.

Duchowa Adopcja to owoc objawień w Fatimie, stanowiąca odpowiedź na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce. Pierwszy ośrodek Duchowej Adopcji powstał w kościele ojców paulinów w Warszawie. Stąd rozprzestrzeniła się na cały kraj i poza jego granice.

W Roku Rodziny (1994) Jan Paweł II udzielił Dziełu Krzewienia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego błogosławieństwa, co stało się inspiracją do powołania Centralnego Ośrodka Duchowej Adopcji z siedzibą na Jasnej Górze. Watykański Komitet Obchodów Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 zalecił modlitwę Duchowej Adopcji, jako skuteczny środek budowania kultury życia.

Obrona życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci jest również realizacją Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego i nauczania bł. Prymasa kard. Stefana Wyszyńskiego. Jednym z punktów Ślubów jest przyrzeczenie, „że odtąd wszyscy staniemy na straży budzącego się życia, walczyć będziemy w obronie każdego dziecka i każdej kołyski, równie mężnie, jak Ojcowie nasi walczyli o byt i wolność Narodu, płacąc obficie krwią własną. Gotowi jesteśmy raczej śmierć ponieść, aniżeli zadać śmierć bezbronny, a dar życia uważać będziemy za największą łaskę Ojca wszelkiego życia i za najcenniejszy skarb Narodu”.

Dzień Świętości Życia jest okazją, aby szczególnie pochylić się nad wartością życia od poczęcia do naturalnej śmierci i jednocześnie zauważyć inicjatywy, instytucje je promujące na terenie diecezji bydgoskiej.

Należy do nich Centrum Opieki Perinatalnej św. Łazarza

Centrum Opieki Perinatalnej św. Łazarza zostało powołane i jest obecnie prowadzone przez Rycerski i Szpitalny Zakon św. Łazarza z Jerozolimy – Stowarzyszenie Katolickie w Bydgoszczy

W kilkusetletnim mieście, jakim jest Bydgoszcz, potrzeba miejsca, w którym każda mama nosząca w sobie życie – zagrożone, z poważną wadą letalną – znajdzie opiekę, wsparcie, pomoc profesjonalistów, lekarzy, pielęgniarek, psychologów, wolontariuszy. **A przede wszystkim – nie zostanie sama.** Centrum to nie tylko instytucja, to raczej

sposób myślenia i działania, ukierunkowanego na towarzyszenie rodzicom, którzy oczekują narodzin poważnie chorego dziecka, u którego już w trakcie ciąży rozpoznano tzw. wadę letalną. Jest to takie uszkodzenie płodu, które bez względu na zastosowane leczenie nie daje szansy na przeżycie

Istotą funkcjonowania Centrum Opieki Perinatalnej jest zapewnienie kompleksowej pomocy od momentu diagnozy, przez całą ciążę, aż do porodu oraz opiekę nad niemowlęciem. Ważna jest każda mama, aby dać jej poczucie bezpieczeństwa, otoczyć troską, towarzyszyć jej w tym bardzo trudnym czasie, dać jej wiarę w to, że wszystko ma sens, nawet najtrudniejsze doświadczenie.

Działalność hospicjów perinatalnych nie jest finansowana ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia. Dlatego poszukiwane są niezbędne fundusze na działalność.

Warto dodać, że dobrowolne ofiary, z zakupu świątecznych pamiątek na naszym parafialnym Jarmarku Bożonarodzeniowym zostały przeznaczone właśnie na działalność Hospicjum Perinatalnego św. Łazarza.

Nas stronie hospicjum możemy przeczytać takie piękne słowa:

„Każde życie to nasza wspólna sprawa. Bez wiary w to, że wszystko ma sens – nawet najcięższe doświadczenie – nie zbudujemy cywilizacji miłości. Warto pamiętać, powołując się na słowa św. Jana Pawła II, że nie żyje się, nie kocha się, nie umiera się – na próbę. Jesteśmy tylko raz – tu i teraz, by dać świadectwo. By opowiedzieć się za życiem. Każdym życiem.

opr. Halina Owczarz

Korzystałam:

/stacja7.pl/ , /www.niedziela.pl/, /lazarus.pl/

MODLIMY SIĘ ZA POWOŁANYCH I Z POWOŁANYMI

Jezus powiedział: Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają. Jezus puka do zamkniętych drzwi i cierpliwie czeka na ich otwarcie od wewnątrz.

„Widziałem Go, gdy nadchodził. Widziałem, czułem, że zbliża się do mojego domu i w pośpiechu odszedłem od okna, aby mnie nie zobaczył. Nie byłem pewny, czy mu otworzę. Znamy się już bardzo długo. Był czas, gdy byliśmy sobie bardzo bliscy. Później nasze stosunki się rozluźniły. Z jednej strony Jego obecność uszczęśliwiała mnie, z drugiej trochę niepokoiła, zadawał zbyt dużo osobistych pytań.

W początkach naszej zażyłości, gdy nie chciałem mieć przed Nim żadnych tajemnic, prosiłem Go by zawsze przychodził bocznymi drzwiami; główne, wielkie drzwi pozostawiałem dla mniej znanych gości, dla ceremonialnych wizyt. Ale gdy zaczął się interesować szczegółami mojego życia, pytać o nie, bałem się, że odkryje, iż wiele spraw nie wygląda tak, jak powinny. Dlatego zamknąłem boczne drzwi na klucz, a przed Nim otwierałem tylko główne, przyjmując Go w salonie. Do innych pomieszczeń już Go nie zapraszałem. Dzisiaj przyszedł jednak do bocznych drzwi. Puka i czeka. Czy Mu otworzę, przecież nie jestem przygotowany, nawet nie wiem, gdzie jest klucz...

Otwarłem: Panie Ty wiesz... Panie nie mam Cię czym ugościć... A On odpowiedział: To ja zapraszam ciebie. Chcę u ciebie odprawić Ostatnią Wieczerzę. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają.”

„Wszystko mamy w Chrystusie. Niech zbliży się do Niego każda dusza. Czy chora z powodu grzechów ciała, czy przygwożdżona ziemskimi pragnieniami, czy też jeszcze niedoskonała, ale podążająca drogą doskonałości, czy dusza doskonała przez swe liczne cnoty”. I dodaje: „Jeśli chcesz uleczyć ranę, On jest lekarzem; jeśli płoniesz, On

jest źródłem; jeśli opętała cię nieprawość, On jest sprawiedliwością; jeśli potrzebujesz pomocy, On jest siłą; jeśli lękasz się śmierci, On jest życiem; jeśli pragniesz nieba, On jest drogą; jeśli uciekasz przed ciemnością, On jest światłem; jeśli szukasz pożywienia, On jest Pokarmem”. Chrystus - jedyna Odpowiedź na oczekiwania człowieka sięgające dalej niż ulotne radości ziemi – przychodzi dziś „w osobie kapłana”, który zostawił siebie („zostawił wszystko”), aby Syn Boży mógł w nim zamieszkać i żyć, a także przez niego głosić Ewangelię i udzielać Łaski.

Powołanie Piotra, opowiedziane przez św. Łukasza, jest modelem zdecydowanej większości powołań które na przestrzeni wieków i dziś mają miejsce w Kościele. Natchnieni przez Ducha Świętego troską o nowe powołania wyciągnijmy z wysłuchanego i rozważanego tekstu Ewangelii konkretne wnioski. Jak wspierać zmartwychwstałego Jezusa, który i dziś staje na brzegu innych „jezior Genezaret” – w środowiskach nauki i pracy młodych chrześcijan, aby ich obdarzyć łaską powołania do kapłaństwa.

Vizen

P.S. Jak powszechnie wiadomo, przygotowujący się do Kapłaństwa Klerycy z Diecezji Bydgoskiej studiują w Poznaniu. Arcybiskupie Seminarium Duchowne w Poznaniu zaprasza na zjazd Stowarzyszenie Wspierania Powołań Diecezji Bydgoskiej oraz Towarzystwo Przyjaciół Seminarium w Poznaniu na dzień skupienia. Odbędzie się on 21 kwietnia – w niedzielę. Organizujemy autokar na wyjazd do Poznania. Koszt wyjazdu 80 zł. Chętnych prosimy o zgłaszanie się do 10 kwietnia na numer mojego telefonu **502 347 159**. Będziemy wspólnie modlić się o nowe liczne powołania kapłańskie, zakonne i misyjne. Termin składania zgłoszeń mija 10 kwietnia.

KĄCIK DLA DZIECI

Kochane Dzieci!

Pan Jezus Zmartwychwstał i to jest powód do wielkiej radości. Tak bardzo kocha każdego z nas, że chce z nami być na wieki. Dlatego cieszymy się z tego, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

Zadanie 1.

WYKREŚLANKA WIELKANOCNA

A	S	V	C	J	A	J	K	A	A	D	F	G
N	M	H	B	V	C	D	S	A	Ó	R	Z	E
F	D	P	J	K	L	M	M	C	S	Z	M	W
D	F	I	S	B	A	R	A	N	E	K	A	J
N	B	S	C	D	R	U	Z	Q	W	Ą	R	Ę
G	J	A	K	L	O	U	U	R	G	Y	T	B
D	Y	N	G	U	S	D	R	G	J	N	W	V
W	W	K	Z	C	D	T	E	R	E	W	Y	Ł
L	P	A	Y	J	N	B	K	D	Ś	E	C	Ż
W	G	T	H	J	K	L	I	P	W	P	H	A
I	F	Ś	N	I	A	D	A	N	I	E	W	W
O	Z	C	D	S	A	B	M	N	Ę	K	S	T
S	J	Y	R	T	W	B	N	M	C	Ł	T	Ó
N	Z	A	J	Ą	C	Z	E	K	O	E	A	T
A	R	H	Y	T	F	J	K	L	N	N	N	M
X	C	V	Q	A	Z	Ę	G	J	K	Y	I	Y
M	K	L	H	B	V	T	E	R	A	W	E	P
W	I	E	L	K	A	N	O	C	D	G	H	J
M	K	N	B	C	F	Z	Ż	O	N	K	I	L

Znajdź 12 haseł o Świętach Wielkanocnych ukrytych w poziomie i pionie: Wielkanoc, pisanka, śniadanie, mazurek, święconka, zajączek, jajka, dyngus, wiosna, żonkil, zmartwychwstanie, baranek . Powodzenia 😊

W Wielkanoc świętujemy zmartwychwstanie Pana Jezusa. Świętować, to znaczy cieszyć się wspólnie z Panem Jezusem, że pokonał śmierć, piekło i szatana.

Zadanie 2.

WIELKANOCNA KRZYŻÓWKA

- Różną jajek malowanych z użyciem wosku.
- Okres przygotowań do Wielkanocy – Wielki ...
- Święcone zamiast liści palmowych w polskich kościołach w Niedzielę Palmową.
- Śmigus ...
- Ludowy taniec polski i wielkanocny wypiek.
- Cukrowy, dekoruje wielkanocny stół.
- Zboża wysiewane do doniczki; ozdoba wielkanocna.
- Inaczej zwane kotkami; zdobą wielkanocny stół.
- Miesiąc, w którym zaczyna się wiosna.
- Przyprawa, którą obowiązkowo wkładamy do koszyczka ze święconką.
- Na wielkanocnym stole – lukrowana.
- Tradycyjnie na Wielkanoc – czekoladowy.
- Jajka kraszone.
- Niesiesz w koszyczku do święcenia.
- Symbol wielkanocny – wykluwa się z jajka.

KOLOROWANKA

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązania Zadań z poprzedniego numeru „Wspólnota”: Zadanie 1: NA CHUŚCIE ŚWIĘTEJ WERONIKI ZOSTAŁO ODBICIE TWARZY JEZUSA; Zadanie 2: zaznaczenie w rozsypance.

INFORMACJE PARAFIALNE

MSZE ŚW. W NASZEJ PARAFII

Dni powszednie

7⁰⁰, 7⁴⁵, 18⁰⁰

Niedziele i Święta

7⁰⁰, 9⁰⁰, 10³⁰ (z udziałem dzieci i ich rodziców, z kazaniem specjalnie przygotowanym dla najmłodszych), 12⁰⁰, 18⁰⁰

Chrzest św.

druga i czwarta niedziela miesiąca podczas Mszy Św. godz. 12⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu

każdy czwartek 16⁰⁰ - 18⁰⁰

Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

środa po wieczornej Mszy Św.

BIURO PARAFIALNE (tel. 52 373-25-58)

czynne: środa i czwartek 15³⁰ - 17⁰⁰

piątek 10³⁰ - 12⁰⁰

Telefon do parafii - do administratora ks. Dariusza 573 242 022

STAŁE ZAJĘCIA CHÓRU PARAFIALNEGO środa 19⁰⁰

AKCJA KATOLICKA

drugi wtorek miesiąca po wieczornej Mszy Św. około godz. 18³⁰

SPOTKANIA BIBLIJNE

trzeci wtorek miesiąca po wieczornej Mszy Św. w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej

DROGA NEOKATECHUMENALNA

Eucharystia: sobota godz. 19⁰⁰

GRUPA ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

mitingi - niedziela godz. 16⁰⁰

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

dyżury: piątek 9⁰⁰ - 11⁰⁰

GRUPA MODLITWY ŚW. O. PIO

drugi czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św. każdego 23 dnia m-ca godz. 18⁰⁰ Msza Św. z modlitwą i z ucałowaniem relikwii

LITURGICZNA SŁUŻBA OLTARZA

według ustaleń z opiekunem

ŻYWE RÓŻANIEC

pierwsza niedziela miesiąca godz. 17⁰⁰

STOWARZYSZENIE WSPIERANIA POWOŁAŃ DIECEZJI BYDGOSKIEJ

pierwszy czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

WDOWY I WDOWCY

Msza Św. za zmarłych współmałżonków w drugi piątek miesiąca godz. 18⁰⁰

APOSTOLAT CUDOWNEGO MEDALIKA

w ostatni czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

Spotkania pielgrzymów PIESZEJ PIELGRZYMKI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

każdy 21 dzień miesiąca godz. 20⁰⁰

NABOŻEŃSTWO WYNAGRADZAJĄCE NIEPOKANEMU SERCU MARYI

w pierwszą sobotę miesiąca po Mszy Św. o godz. 7⁴⁵

MŁODZIEŻ PRZYGOTOWUJĄCA SIĘ DO BIERZMOWANIA

kl. 8 SP i kl. 1 SŚ - zgodnie z informacjami w ogłoszeniach

SAKRAMENT POKUTY

codziennie 30 minut przed każdą Mszą Św.
w I piątki miesiąca od godz. 16³⁰

Chrystus - Zwycięzca śmierci!

Zmartwychwstanie i Apokalipsa

Co miało początek

To i koniec mieć musi

Czy to bakteria czy wirus ma swój wążek

I wstrzymać czasu nikt nie zmusi

Rodzi się życie i ginie

Wszystko starzeje się na świecie

Śmierć nikogo nie ominie

Wszakże wszyscy o tym wiecie?

Tak Wszechświat cały

I wszelkie życie na tej naszej Ziemi

Koniec mieć musi, bo początek miały

Krzywa Gausa pokazuje nam i się nie rumieni.

Z miłości do ludzi

Dał Bóg-Ojciec Syna Jednorodzonego

Który z grzechu świat obudzi

Poprzez cierpienia i męki Skrwawionego

Według kolei rzeczy

Wszystko na świecie umiera

Lecz Chrystus w blasku mieczy

Zmartwychwstaje i w nowe szaty się ubiera.

Tak jak On, mamy wiarę i nadzieję Zmartwychwstania

Niech się nawet nadzieje chwieją

Chrystus nam drogą, prawdą i życiem

W tym świecie i po śmierci wstawia.

Napisane z okazji Wielkanocy 20 kwietnia 1992 r.

Adam Klepczarek

Pan Bóg powołał do siebie:

do 22.03.2024	7. Gertruda Lewandowska 1934
1. Eugenia Gertruda Opoń 1931	8. Jan Chyżewski 1959
2. Sabina Kielbasa 1936	9. Roman Konop 1935
3. Dorota Matczuk 1939	10. Czesława Świątkowska 1930
4. Henryk Wincenty Rakowski	11. Janina Złota 1942
	1938
	12. Stefania Major 1933
5. Marianna Kucharska 1935	13. Maria Julianna
6. Daniela Rucińska 1936	Sznajderowska 1952

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Sakrament Chrztu św. otrzymali:

do 22.03.2024

1. Wiktor Kamiński

Szczęść Boże na trud wychowania!

WSPÓLNOTA

pismo parafii pw.

CHRYSTUSA KRÓLA

w Bydgoszczy

WYDAWCA: PARAFIA PW. CHRYSTUSA KRÓLA

Redakcja: ks. Sławomir Bromberek

Danuta Romańska

Kontakt pod adresem:

dankar@logonet.com.pl

Strona internetowa parafii:

www.chrystuskrol.org